

**SURADNJA KONZERVATORA-RESTAURATORA S KONZERVATORSKIM ODJELOM KAO
PREDUVJET ZA INTEGRALNU ZAŠTITU KULTURNE BAŠTINE I NJENO ISPRAVNO
VREDNOVANJE I INTERPRETACIJU**

Tema ovog predavanja bit će suradnja konzervatora-restauratora s konzervatorskim odjelima Ministarstva kulture, kao nadležnim tijelima za zaštitu i očuvanje kulturnih dobara koja je u RH definirana Zakonom o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

Uvodno će biti razjašnjena osnovna terminologija, to jest objašnjena distinkcija između pojmova konzervator i restaurator te njihove uloge u integralnoj zaštiti kulturne baštine, kojoj zajedno teže. Potom će biti pojašnjene zakonske obveze restauratora koji namjeravaju izvoditi radove na zaštićenim kulturnim dobrima prema konzervatorskim odjelima, u smislu ishoda prethodnog odobrenja za radove, obavješćivanja nadležnog odjela o početku radova, osiguravanja provedbe konzervatorskog nadzora te dostave izvješća o izvedenim radovima.

No, postoji velik fundus kulturne baštine koji još nije ni evidentiran, a kamoli prepoznat kao kulturno dobro i pravno zaštićen, među kojima se kriju vrijedne, mada često teško oštećene umjetnine. Takva odbačena baština najčešće se nalazi po zabitim spremištima, garažama, tavanima, prepuštena propadanju u neodgovarajućim uvjetima čuvanja.

Upravo na tom području pokazale se izrazito potrebnom i korisnim suradnja konzervatorskih odjela i Odsjeka za konzerviranje i restauriranje umjetnina Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje su studenti, budući restauratori, pod budnim okom svojih profesora i mentora spasili znatan broj takvih umjetnina koje su bile osuđene na propast. U predavanju će biti prezentirani neki od primjera takve suradnje na području Krapinsko-zagorske županije, koji su obnovi pojedinih kulturnih dobara dali potpuno novi smjer (Kapela sv. Jakova na Očuri) ili spasili barem relikte nekad vrijednih inventara (Kapela sv. Marije Magdalene u Kuzmincu) i vratili ih u njihova izvorna okruženja, gdje sada svjedoče neku bolju prošlost.